

anviisninger (Coupons) eller ikke. Til Forældelsen af en med Renteanviisninger forsynet Statsforfærd udfordres dog ikke alene, at ingen til den hørende Renteanviisning for de sidste 20 Aar er fremkommen til Indløsning, og at Forfærdningen heller ikke paa anden Maade er holdt i Kraft; men der skal tillige være forløbet 3 Aar efter den Rentetermin, til hvilken den sidste af de udgivne Renteanviisninger er forfalden til Indløsning, uden at Forfærdningen er fremkommen til Modtagelse af nye Renteanviisninger eller paa anden Maade er holdt i Kraft. De ikke fremkomne ældre Renteanviisninger ere da forældede tilligemed selve Forfærdningen. Tøvrigt forbliver det, hvad Renteanviisninger (Coupons) angaaer, ved den hidtil gjældende Regel, at de forældes i 20 Aar.

§ 2.

Udenfor det i Loven af 31te Marts 1858 § 4 forudsatte Tilfælde skal Finantsministeriet, naar en Statsforfærd, som i Statsgjældscontoirets Bøger lyder paa Hænderhaveren, anmeldes for Ministeriet at være bortkommen, kunne give den anmeldte Eier Vederlag for Statsforfærdningen, efterat den er bleven forældet, saafremt Anmeldelsen er indkommen, inden 5 Aar af Forældelsestiden ere forløbene.

§ 3.

For Statsforfærdninger, om hvis Bortebliven der ikke ved denne Lovs Kundgjørelse er skeet Anmeldelse til Finantsministeriet, kan Forældelsen først begynde at løbe fra Lovens Kundgjørelse. For Statsforfærdninger, om hvis Bortebliven der allerede er gjort Anmeldelse til Ministeriet før Lovens Kundgjørelse, løber derimod Forældelsestiden fra den skeete Anmeldelse, dog at Forældelsen i intet Tilfælde kan indtræde inden Udgangen af Aaret 1872.

§ 4.

De særlige Bestemmelser, som ere gjældende om Forældelse af Lontine-Policer og visse Arter af den udenlandske Gjæld, ophæves ikke ved denne Lov.

C. Liebe.

 Sonne.